

Kære Kristina

Tak for dit brev og dit perspektiv på retten til abort.

Retten til abort og grænsen for, hvornår en abort skal kunne foretages, er et vanskeligt og enormt dilemmafyldt emne. Det er også et emne, som vækker store følelser hos mange af os. Som du også skriver i dit brev, er der flere hensyn på spil. Hensynet til den gravide kvinde, hensynet til fostret, et hensyn til det sundhedspersonale, som skal forestå et indgreb og også hensynet til, hvordan en given ret til abort eller abortgrænset påvirker vores samfund i det store hele.

SF støttede en forhøjelse af abortgrænset til 18 uger, fordi det sikrer, at forældre kan få svar på nakkefoldsskanningen og alle opfølgende undersøgelser, hvis der er mistanke om at noget er galt, og stadig nå at trække et valg om, om man ønsker at fortsætte graviditeten, uden at de skal have godkendelse fra et abortråd. Vi er nemlig heldigvis i dag meget bedre til at opdage, om der er noget galt med fostret, end vi var for 50 år siden.

Som feminist, kvinde og mor synes jeg, det er vigtigt, at vi styrker kvinders ret til selv at bestemme over deres egen krop.

Jeg mener, at retten til fri abort er en hjørnesteen i kvindens mulighed for at bestemme over sit eget liv og sin egen krop. Retten til fri abort har været et af de vigtigste skridt i kvindefrigørelsen. Der kan være forskellige årsager til at en kvinde – eller et forældrepar – vælger en abort. De kvinder, som vælger en abort, bærer den beslutning med sig gennem livet. Ingen får foretaget en abort for sjov. Det ved alle kvinder, der har prøvet det.

Jeg mener også, det er barnets ret at vokse op som tilvalg og ikke som fravalg. Derfor er min holdning også, at den eneste, der kan vælge at afslutte en graviditet, er kvinden selv. Og derfor støtter jeg retten til fri abort.

Venlig hilsen

Pia Olsen Dyhr

